

Zonder Hem kan ik niets doen

Verzamelde notities

Zonder *Heer*
kan ik
niets doen

CORRIE TEN BOOM

ZONDER HEM KAN IK NIETS DOEN

verzamelde notities van Corrie ten Boom

Copyright © 2013 Corrie ten Boom Fonds

Oorspronkelijke titel: Clippings from my notebook:

writings and sayings collected

Copyright © 1984 Nederlandse vertaling: Gideon

Vertaling: L. Reimeringer-Baudert

Vormgeving: Iddo Hoekstra

Foto omslag: © iStock.com

11e druk: augustus 2014

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN 978-90-6067-260-0

NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations in critical reviews or articles, without the prior written permission of the publisher.

INHOUD

Voorwoord	7
Goed nieuws	11
Een kind zal hen leiden	15
De drie sloten	17
Vertrouwen	19
Ik was in de gevangenis, maar Hij was bij mij	21
De macht van het gebed	25
Het geneesmiddel voor bezorgdheid	29
Hogere wijsheid	35
Eeuwigheid	39
De brief van Gods liefde openen	41
Buiten de grenzen die Hij bepaald heeft	45
De volheid van de Geest	49
De bescherming van de Allerhoogste	53
Vertrouw en gehoorzaam	55
Tijden van verdrukking	57
De goede strijd	59
Heer, ik zal gaan waar U mij naartoe stuurt	63
Gods rijkdommen	67
Christus in jou	71
Eeuwigheidsleven	75
Is het juist dat vrouwen preken?	77
Overgave	81
Witkiel N°42	83
Ben je vrij?	85
Vriendschap	89
Een tuin van de Heer	91

Hij bracht het Woord: Jezus	95
Elkaars lasten dragen	97
Een vruchtbaar leven	101
Leren vergeven	103
Als de geest gewillig is, maar...	107
Gebed	111
Verboden te vissen	113
Ontwaken in Gods vrede	117
Zien naar Jezus	121
Voor gevangenen	123
Degenen die heel kostbaar zijn voor God	125
Toewijding	129
Uit de oude koffer	131
Onze handen in de Zijne	135
Een keuze	137
Is de doop belangrijk?	139
Mijn kerstwens voor jou	141
Zonder Hem kan ik niets doen	143
Wanneer zal Jezus komen?	147

VOORWOORD

Corrie ten Boom werd op 15 april 1892 in Amsterdam geboren als jongste van vier kinderen. Haar vader Casper ten Boom, was horlogemaker. Toen Corrie nog maar een baby was, verhuisde het gezin naar Haarlem, waar Casper ten Boom de familie-horlogerie had geërfd. Haar godvrezende en liefdevolle ouders lieten in alles de liefde van de hemelse Vader zien. Op vijfjarige leeftijd aanvaardde Corrie Jezus Christus als haar Heiland en Heer. Al in haar vroegste jeugd getuigde zij van Hem en bad voor de bekering van mensen in haar omgeving: burens, vrienden, kennissen.

Het huis van de familie Ten Boom, boven de horlogerie in de Barteljorisstraat 19 – beter bekend als de Bêjé – stond voor iedereen wijd open, in het bijzonder voor mensen die in nood zaten.

Naast vader en moeder Ten Boom, met hun vier kinderen, werd het kleine huis nog gedeeld met drie tantes en later nog een aantal pleegkinderen.

Corrie werd de eerste vrouwelijke horlogemaker in Nederland, maar ze zei altijd dat ze geen groot vakvrouw was, omdat ze het veel te druk had met het uitvoeren van haar vele plannen.

Er waren bijvoorbeeld de clubs die zij leidde – voor jongens en meisjes, en voor geestelijk gehandicapte kinderen en volwassenen. Zij streefde naar een beweging die – zo hoopte zij – duizenden leden in Nederland en in de Nederlandse koloniën zou omvatten.

IN 1844 VOND ER VOOR DIE TIJD EEN BIJZONDERE GEBEURTENIS PLAATS. DE GROOTVADER VAN CASPER TEN BOOM BEGON IN DE BÉJÉ BIDSTONDEN VOOR HET JOODSE VOLK. DE FAMILIE TEN BOOM HIELD VEEL VAN DE JODEN. TOEN CASPER TEN BOOM BIJNA HONDERD JAAR LATER BETROKKEN RAAKTE BIJ HET VERBERGEN VAN JOODSE ONDERDUIKERS, ANTWOORDDE HIJ, ALS HIJ GEWAARSCHUWD WERD VOOR DE GEVAREN DIE HIJ DAARBIJ LIEP: 'AL ZOU IK IN GEVANGENSCHAP OMKOMEN, DAN ZOU IK HET EEN EER VINDEN MIJN LEVEN TE GEVEN VOOR GODS OUDE VOLK.' EN HIJ HEEFT ZIJN LEVEN VOOR HEN GEGEVEN. HIJ EN TWEE VAN ZIJN DOCHTERS, BETSIE EN CORRIE, WERDEN VERRADEN EN GEARRESTEERD. CASPER TEN BOOM STIERF, 84 JAAR OUD, NA TIEN DAGEN GEVANGENSCHAP.

Betsie en Corrie werden eerst naar het concentratiekamp Vught en later naar Ravensbrück getransporteerd. Door de vele ontberingen in de 'ergste hel die men zich kan voorstellen', maar met een stralend getuigenis van Gods liefde, stierf Betsie in december 1944. Kort daarna werd Corrie – door een administratieve fout – vrijgelaten.

Na haar bevrijding wijdde Corrie haar leven aan het vertellen van wat zij en Betsie hadden geleerd in Ravensbrück: 'Al is de put nog zo diep, de liefde van Jezus Christus is dieper.'

Met nauwelijks bij haar leeftijd passende energie reisde Corrie de wereld rond. Gedurende die jaren heeft zij over de liefde van God verteld, in de meest uiteenlopende situaties en accommodaties. Zij sprak voor enkelingen in gevangenissen en ziekenhuizen, voor massa's in stadions, kerken en zalen. Ze

was aan de fronten in Korea en Vietnam en reisde achter het IJzeren Gordijn.

Ze schreef vele boeken. Het bekendste is het verfilmde boek 'De schuilplaats', dat zij samen met John en Elizabeth Sherrill schreef.

In 1978 werd Corrie's actieve leven van reizen, spreken, schrijven en films maken in één moment stopgezet. Een beroerte had haar spraak-, lees- en schrijfvermogens aangetast. Latere beroerten hebben haar gedeeltelijk verlamd. Hoewel zij aan bed gekluisterd was en niet kon communiceren, straalde zij de liefde, vrede, vreugde en overwinning van Jezus uit.

Op 15 april 1983, op de dag dat zij 91 jaar werd, overleed Corrie ten Boom. Het beste deel van haar bestaan was begonnen; het zou nooit meer eindigen.

GOED NIEUWS

‘Hoe liefelijk zijn de voeten van hen die een goede boodschap brengen.’

– ROMEINEN 10:15

Er leven zoveel mensen in onze omgeving die de Heer Jezus niet kennen en aan wie van zijn grote liefde moet worden verteld. Als wij dat niet doen, wie zal het dan wél doen? De tijd dat wij leven is kort, de eeuwigheid is zo lang. Laten wij bezig zijn in het werk van de Heer en anderen tot Hem brengen.

In Zwitserland bracht een moeder eens haar dochttertje van tien jaar bij me. Ze zei: ‘Kunt u haar vertellen, hoe zij een kind van God kan worden? Zij gaat regelmatig naar de zondagsschool en weet eigenlijk alles, maar ik kan haar niet vertellen hoe ze een kind van God moet worden.’

Ik nam het meisje apart en zei: ‘Stel je eens voor dat ik je als mijn kind zou willen aannemen. Als ik de nodige papieren had, zou ik kunnen zeggen: “Nu ben je mijn kind.” Maar zó zou ik het niet doen. Ik zou wachten totdat ik zag dat je van me hield en dan zou ik vragen: “Wil je mijn kind worden?”

Als je dan zei: “Ja, dat zou ik heel graag willen,” zou ik tegen je zeggen: “Goed, hier zijn de papieren. Ze liggen al lang klaar. Ik heb ze alleen nog niet gebruikt, omdat ik er nog niet zeker van was dat je van me hield en mijn kind wilde worden.”

Nu vraagt de Heer Jezus jou: “Wil je een kind van God worden?” Als je zegt: “Ja, Heer, dat wil ik,” dan zal Hij zeggen: “Alles is er klaar voor. Alle voorbereidingen hebben plaatsgevon-

den aan het kruis. Ik heb de prijs betaald, zodat jij een kind van God kunt worden. Ik heb gewacht op jouw beslissing.”

Daarna las ik Johannes 1:12 met haar: ‘Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven...’

We knielden neer en het meisje nam Jezus aan. Haar blijde gezichtje was mooier dan de besneeuwde toppen van de alpen aan de horizon. Is het werkelijk zo eenvoudig?

In Duitsland vertelde een vrouw mij dat zij tweeënveertig jaar geleden een vreselijke zonde had begaan, en sindsdien had zij iedere dag om vergeving gebeden. Arme ziel! Zij wist niet, zoals velen, dat het zondeprobleem aan het kruis van Golgota is opgelost.

Op het moment dat je gelooft, sta je in de hemel geregistreerd als één van degenen die rechten en voorrechten hebben, die je geestelijk tot multimiljonair maken. Het geloof is een probleem voor degenen die de Bijbel en de Heer niet kennen. God zegt: ‘...Ik waak over mijn woord om dat te doen’ (Jeremia 1:12). Als het hart heeft geleerd Hem te vertrouwen zoals het moet – volkomen, zonder reserves – dan doet God de deuren naar de schatkamers van de genade wijd open. Hij zegt tegen ons dat we met vrijmoedigheid binnen mogen komen, om nu al ons deel van de erfenis in ontvangst te nemen.

De Bijbel vloeit over van rijkdom en overwinning. ‘De Vader... die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen... in Christus’ (Efeziërs 1:3). Het betekent dat, op het ogenblik dat wij Jezus Christus als onze Verlosser aannemen en Hem als onze Heer belijden, alles wat God in Christus tot stand heeft gebracht, ons toebehoort. Het is van ons! Dikwijls zeggen mensen: ‘Ik hoop dat ik een kind van God ben,’ of: ‘Ik probeer een christen te zijn.’ Ik geloof dat wij ons veel te vaak van ons falen bewust zijn. Het geloof maakt ons bewust van

de overwinning. Het geloof maakt de onwerkelijkheid van de hoop tot de werkelijkheid van nu. Hoop betreft iets in de toekomst. Geloof betreft het heden. Het geloof is de radar die ons de werkelijkheid van de overwinning van Christus laat zien. Op het moment dat die radar goed werkt, durven en mogen we zeggen: 'God heeft mij in staat gesteld om zwakheid, vrees en het niet-kunnen te overwinnen, en ik verklaar dat iedereen die in Jezus gelooft, niet beschaamd zal worden.'

Jezus was Overwinnaar, Jezus is Overwinnaar, Jezus zal Overwinnaar zijn. Halleluja!

EEN KIND ZAL HEN LEIDEN

‘...wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan.’

– LUCAS 18:17

Kinderen kunnen zo’n blijde uitstraling geven in onze, zo vaak ernstige en bedompte wereld. Zij doen onze ogen opengaan voor de wonderen in de schepping en laten ons nadenken over belangrijke vragen als: ‘Hoe blijven de sterren aan de hemel staan?’ en ‘Waarom is het gras groen en niet rood?’ Hun lachen en vrolijkheid brengen licht in veel levens.

Ik word vaak getroffen door de eerlijkheid en de openheid waarmee ze hun gevoelens tonen. Zij zijn niet bang om hun zwakheid te laten zien en moedig verdedigen zij het goede, ongeacht de omstandigheden of de mogelijke gevolgen.

Ik herinner mij de geschiedenis van een Oost-Duitse onderwijzeres, die haar klas vertelde dat God niet bestaat. Aan het eind van de les vroeg zij wie er nog in God geloofde. Eén meisje stond op. Zij moest schoolblijven en honderd keer schrijven: ‘Ik geloof niet dat God bestaat.’ Dat wilde het meisje niet en daarom schreef zij: ‘Ik geloof dat God bestaat.’ De onderwijzeres was woedend. Als straf moest zij thuis duizend regels schrijven. Het meisje schreef het duizend keer op háár manier, hoewel ze wist dat ze de volgende dag op school streng gestraft zou worden. Dit jonge kind geloofde in God en wilde Hem niet verloochenen, ondanks de gevolgen. Wat een belangrijke les voor ons allemaal!

Behalve hun openheid over hun gevoelens, hebben kinderen een heel bijzondere vrijheid in de omgang met hun hemelse Vader. Zij worden niet geremd door de barrières die volwassenen opwerpen tussen de Heer en henzelf.

Een moeder vertelde mij eens dat ze haar zoontje in een hoek van de kamer zag zitten. Hij zei: ‘A–B–C–D–E–F–G...’

‘Wat ben je aan het doen?’ vroeg ze.

‘Mam, u hebt gezegd dat ik moet bidden, maar dat heb ik nog nooit gedaan en ik weet niet hoe het moet. Daarom heb ik het hele alfabet aan God gegeven en Hem gevraagd om er een goed gebed van te maken.’

Dat jongetje begreep een klein beetje van wat Paulus schreef in Romeinen 8:26 – dat de Heilige Geest ons helpt te bidden.

Een andere, heel belangrijke les die wij van kinderen kunnen leren, blijkt uit hun verhouding met hun ouders. In ons gezin wisten wij dat onze ouders ons liefhadden. Onze ouders hadden het allerbeste met ons voor; daarover bestond nooit enige twijfel. Ze waren volkomen te vertrouwen. Wij, als kinderen, voelden ons altijd veilig en beschermd. De liefde van onze ouders leerde ons veel over de verhouding die wij tot onze hemelse Vader zouden krijgen. Wij zijn z’n geliefde kinderen. Zijn liefde voor ons is zo groot dat we de volle omvang ervan niet kunnen bevatten. Te midden van al ons jachten en de zorgen voor de dagelijkse kleine dingen, mogen we nooit vergeten dat Gods liefde ons tot overwinnaars kan maken, als wij Hem maar aannemen zoals een kind – met een open en vertrouwend hart.

Als je alle liefde van alle ouders in de hele wereld bij elkaar optelt, dan nog kan de som daarvan niet voldoende malen worden vermenigvuldigd om Gods liefde voor mij, de geringste van zijn kinderen, uit te drukken (zie Efeziërs 3:14-19).

DE DRIE SLOTEN

*‘Laten wij onze wegen doorzoeken en doorvorsen
en ons bekeren tot de Heer.’*

– KLAAGLIEDEREN 3:40

Driemaal in mijn leven viel er een deur achter mij in het slot, die na een tijd van gevangenschap weer werd geopend.

Ik leerde hoe het was om achter een deur te zitten die alleen aan de buitenkant opengemaakt kon worden. Dat waren moeilijke lessen in de levensschool, maar in een moeilijke klas leer je veel, vooral als er een goede leraar is.

Mijn leraar was de Heer. Hij leerde mij – door mijn ervaringen – dat voor een kind van God een dal heel diep kan zijn, maar dat de eeuwige armen van onze Heer ook daar nog altijd onder zijn.

Het eerste slot dat achter mij dichtviel, was van een cel waar ik ongeveer vier maanden alleen was. Het was een wonder dat ik zoveel zegen in die cel mocht ervaren. De gemeenschap met de Heer was zo heerlijk dat ik schreef: ‘Maak je alsjeblieft nooit zorgen over mij; soms is het wel donker, maar de Heiland geeft zijn licht en dat is iets geweldigs. Ik ben verbaasd dat ik me zo goed kan aanpassen aan het alleen-zijn in een gevangeniscel.’

Betsie, mijn zuster, die in een andere cel zat opgesloten, schreef: ‘Deze verschrikking is over ons gekomen uit Gods liefdevolle hand, om ons te reinigen.’

Toen het tweede slot achter Betsie en mij dichtviel, waren wij in het concentratiekamp in Vught, waar ik een andere les leerde. Ik schreef vanuit Vught: ‘Wij zijn in Gods leerschool

en leren veel. We worden voortdurend op bijzondere wijze beschermd door de zorg van God, zodat we kunnen volhouden ondanks het zware leven. God kent de weg. We hebben vrede met alles.'

Het derde slot werd achter ons gesloten in Ravensbrück, het verschrikkelijke concentratiekamp ten noorden van Berlijn. Voor Betsie ging de poort open, toen de Heer haar tot Zich nam om in te gaan in de hemelse rust en de Meester daar te dienen; van een goede dienst overgeplaatst naar de beste dienst.

Voor mij ging de poort naar een wijde, wijde wereld open, waar ik een zwerfster in dienst van de Heer werd. Ik ging overal heen waar ik kon vertellen wat ik had geleerd: dat, wanneer het ergste gebeurt in het leven van een kind van God, het beste blijft en het allerbeste nog moet komen.

Ik zag veel mensen achter gesloten deuren, in de meer dan zestig landen waar ik heb gewerkt.

Sommigen leefden achter de massieve rotswand van de haat. Velen werden bevrijd, door hun hand te leggen op Romeinen 5:5 en vergeving te vragen voor hun zonden.

'Vergeving is de sleutel die de deur van de wrok en de handboeien van de haat ontsluit. Het is een kracht die de ketenen van de verbittering en de kluisters van de zelfzucht doorbreekt.' Wie de Heer vrij maakt, is waarlijk vrij – dat zag ik in het leven van mensen die gevangenzaten in de slavernij van drugs, alcohol en tabak.

Het 'ik' is een stevig slot. Ik zag veel fatsoenlijke zondaren die in een soort geestelijke gevangenis zaten, omdat het 'ik' op de troon van hun hart zat en Jezus aan het kruis hing. Wat een bevrijding kwam er, als Jezus het hart reinigde met zijn bloed, en Hij op de troon kwam en het 'ik' aan het kruis werd geslagen.

Lieve vriend of vriendin, is er bij jou nog een ongeopend slot? Jezus wil je vrij maken.

VERTROUWEN

Een mens die alles aan God geeft, zal niets verliezen.

Jezus, wilt U het verlangen van mijn hart bevestigen om te werken, te spreken en te denken voor U. Laat mij waakzaam blijven en wilt U uw gave in mij steeds weer tot leven brengen.

Het is heerlijk om te worden geleid door een God die nooit vergissingen maakt. De enige voorwaarde waaraan wij moeten voldoen, is gehoorzaamheid.

Het geloof brengt ons op hoge wegen waar ons verstand van duizelt.

Hebben wat we wensen, is rijkdom, maar het daar zonder te kunnen stellen, is kracht.